

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Csp/121/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617204017
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4617204017.8

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany, sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom, v právnej veci žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, Mýtňa 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 07 právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, P.O.Box 205, Bratislava, proti žalovanému: V. W.K., N.. XX.X.XXXX A. B. F. XXX/XX, právne zastúpený JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42350026 v konaní o zaplatenie 3.889,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 250,47 eur z a s t a v u j e.
- III. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal žalobu dňa 25.5.2017, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 3889,16 eur ako aj príslušenstva, ktorú odôvodnil tak, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 7.3.2013 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s., na základe ktorej sa žalobca zviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 43250050. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1800 eur, a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 60 eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti, vyplývajúce zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 6.4.2017 nový výpis bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.3.2017, obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3889,16 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.3.2017, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.4.2017. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 OZ v platnom znení vo výške určenej Nariadením vlády SR, č. 87/95 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti t.j. od 21.4.2017 do zaplatenia. Žalobca dňa 25.6.2018 uviedol, že z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky, po začatí súdneho konania ku ktorému došlo 25.4.2018, berie žalobný návrh z časti o zaplatení istiny vo výške 21,70 eur s prislúchajúcim úrokom späť a navrhuje, aby súd v tejto časti konanie zastavil, a zároveň dňa 26.9.2018 uviedol, že žiada konanie v časti o zaplatenie 228,9 eur zastaviť, nakoľko žalovaný platbou dňa 15.8.2018, plnil žalobcovi dlh v tejto výške. Zároveň upravila aj petit žaloby tak, že žiada by žalovaný uhradil sumu 3638,69 eur aj s príslušenstvom, t.j. úrokom z omeškania t.j. vo forme splátok 150 eur.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 21.7.2017 na čl. 39 uviedol, že on dlh voči žalobcovi uznáva v plnom rozsahu a je ho ochotný po dohode splatiť pričom navrhuje že dlh zaplatí, ale nie ako jednorazovú platbu, čo nie je v jeho možnostiach, ale je ochotný dlh splácať v mesačných splátkach. V tomto duchu je ochotný uzavrieť zmier a dohodu. Akceptuje vydanie platobného rozkazu, na zaplatenie dlhu vo výške 3889,16 eur s príslušenstvom a žiada o mesačné splácanie dlhu vo výške maximálne 155 eur mesačne.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 28.8.2018 na čl. 55, 56 uviedol, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty neobsahuje obligatórne náležitosti o spotrebiteľských úveroch v zmysle §n 59 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť, termín konečnej splatnosti úveru, úrokovú sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, na základe ktorých skutočností treba danú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca podanom žalobou bližšie nevysvetlil ako dospel k žalovanej zmluve, neuviedol akú sumu žalovaný uhradil, akým spôsobom boli jednotlivé platby započítané, ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania. Podrobná špecifikácia je potrebná pre posúdenie, či vzhľadom na bezúročný úver žalovaný už nesplatil istinu. Súčasťou žalobného návrhu nie sú žiadne listinné dôkazy, preukazujúce vyhlásenie mimo riadnej splatnosti dlhu, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. Väčšinu položiek podľa predloženého výpisu z účtu predstavujú sankčné úroky, štandardné úroky, náklady na vymáhanie do vyhlásenia okamžitej splatnosti, náklady na vymáhanie po vyhlásení okamžitej splatnosti. Jednotlivé položky neboli preukázané, resp. podložené hodnovernými listinnými dôkazmi, preukazujúcimi jej výšku. Ak sa preukáže, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, žalobca má nárok len na úroky do vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu. Keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu a úvere je bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemá nárok na vrátenie debetných transakcií, ktoré boli uskutočnené od uzatvorenia zmluvy do 25.5.2014, tieto debetné transakcie sú premlčané a vznáša námietku premlčania. Žalovaný realizoval poslednú debetnú transakciu 19.12.2013, a keďže žaloba bola podaná na súde až 25.5.2017, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu. V danom prípade VÚB a.s. postúpila svoju pohľadávku na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o. z tohto dôvodu musí súd okrem všeobecných podmienok pre postúpenie pohľadávky podľa § 524 OZ skúmať aj splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt a teda nie na banku. Keďže žalobca nepredložil vyhlásenie k okamžitej splatnosti úveru neboli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a preto veriteľ nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Okrem platieb zohľadnených v žalobe, žalovaný uhradil celkovú sumu 250,47 eur.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 23.4.2019 na čl. 84 - 85 uviedol, že žiada, aby sa uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Poukázal k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, že zákonodarca vyžaduje dva úkony, pričom prvá je výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a preto nebolo splnené podmienky citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Účinnosť zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. je viazané na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie potvrdzujúceho listu, obchodných podmienok a cenníka. Potvrdzujúci list predstavuje prejav vôle žalobcu, obsahom ktorého je prijatie a schválenie žiadosti zo strany banky, keďže žalobca nepredložil potvrdzujúci list, nepreukázal prijatie a schválenie žiadosti zo strany banky čo v konečnom dôsledku znamená, že zmluva nevznikla a ide o absolútne neplatný právny úkon. Zmluvu o úvere možno hodnotiť za neplatnú za miniatúrne písmo, čo potvrdzuje rozsudok KS Prešov zo dňa 27.9.2018 sp.zn. 19Co/181/2017. V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o vydaní a používaní kreditnej a platobnej karty zrušuje od začiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia sa podľa § 451 ods. 1 a nasl. OZ. Z predloženého výpisu ku kreditnému účtu vyplýva, že posledná debetná transakcia teda reálne čerpanie úverového rámca bola realizovaná pred viac ako 3 rokmi, pred dorúčením žalobného návrhu na súd. Z uvedeného dôvodu žalobcom uplatnený nárok, kde premlčanej dvojročnej subjektívnej ako aj trojročnej objektívnej premlčacej dobe na vydanie bezdôvodného obohatenia a preto navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný.

3. Uznesením OS Topoľčany sp.zn. 11Csp121/2017 zo dňa 31.7.2017 súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca: VÚB a.s. a na jeho miesto vstúpi nový žalobca: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 31.8.2017.

4. Dokazovaním vykonanom na pojednávaní a to oboznámením sa so spis. materiálom - zmluvou o vydaní a používaní kreditnej karty na čl. 8 - 9, obchodnými podmienkami na čl. 10 - 11, výpisom z bankomatky Quatro na čl. 12 - 16, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok na čl. 34 - 36, oznámením o postúpení pohľadávky na čl. 38 a zistil tento skutkový stav:

Strany sporu uzavreli dňa 7.3.2013 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 43250050, pričom žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu

vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.800 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 60 eur.

Z listinných dôkazov - výpisu z bankomatky Quatro na čl. 12 - 16 vyplýva, že žalovaný reálne čerpal do 21.12.2013 sumu 2.088,18 eur a splatil sumu 770 eur, pričom posledné čerpanie finančných prostriedkov bolo dňa 21.12.2013 a od tohto dňa nabiehali už len sankčné úroky, štandardné úroky, poplatky.

Z oznámenie o postúpení pohľadávky na čl. 38 zo dňa 20.6.2017 vyplýva, že VÚB, a.s. ako postupca k 19.6.2017 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. 43250050 uzavretej dňa 20.3.2013 postupníkovi Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.

5. Podľa § 53 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, to neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej / § 101 - 110/. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

6. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o :

a) splnení povinnosti

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určí spôsobom usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu

c) určenie, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem:

naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

7. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 524 odsek 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 odsek 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi

alebo doiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

8. Podľa § 8 Zákona č. 438/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou / ďalej len „postupník“/ aj bez súhlasu klienta : týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu , ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.; banka alebo pobočka zahraničnej banky, môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom, len za podmienok v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. c), písm. f), písm. k), písm. x), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, (x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9 Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2, 3 CSP ak je žaloba vzatá späť v časti , súd žalobu v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť z časti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti. Vzhľadom k tomu, že žalovaný po podaní obžaloby čiastočne plnil žalobcovi dlh a to dňa 14.8.2018, kedy uhradil sumu 228,69 eur a dňa 24.4.2018, kedy uhradil 21,70 eur s poukazom na dispozičné právo žalobcu, ktorý žiadal konanie v tejto časti zastaviť, súd rozhodol tak, že konanie v tejto časti zastavil.

10. Rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 23.6.2016 , sp. zn. 3Co/358/2015 : „Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. môže byť banková pohľadávka postúpená / alebo jej časť / , ak je (1) splatná a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis inštitútu cesie. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia pohľadávky rôznych subjektov už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitnej dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Ak zákonné predpoklady nie sú splnené, ide o právny úkon postúpenia contra legem a z tohto dôvodu je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom / § 39 OZ/. Zo znenia citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. vyplýva, že prvá obligatórna podmienka pre platnú cesiu bankovej pohľadávky je písomná výzva banky, ktorá má byť klientovi doručená a napriek tejto písomnej výzve je klient banky v kvalifikovanom omeškaní / nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní/. Až po preukázaní, že klientovi banky bola takáto výzva zo strany banky doručená prichádza do úvahy postúpenie bankovej pohľadávky zodpovedajúcej omeškanému záväzku inej osobe a to aj

osobe, ktorá nie je bankou. Písomná výzva, ktorá spĺňa vymedzené kritériá je základným a prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Žalobca však takýto dôkaz v konaní nepredložil, preto je možné uzavrieť, že žalobca nepreukázal už prvú obligatórnu podmienku uvedenú v § 92 ods. 8 Zákona 483/2001 Z.z. Po splnení tejto podmienky môže banka pristúpiť k postúpeniu „spôsobilej pohľadávky“, teda pohľadávky s ktorou je dlžník v omeškaní. Z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. totiž vyplýva, že ak je klient banky napriek jej písomnej výzve v kvalifikovanom omeškaní čo len s časťou svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe.“

Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 8.1.2019, sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných plátok úveru. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou, za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapíňa list zo dňa 2.12.2012 označený ako vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku. Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, aby doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 ZoB adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, že by táto písomnosť existovala a, žeby bola žalovanej aj reálne doručená.

11. Takto vykonaným dokazovaním potom súd nemal žalobu žalobcu za preukázanú. V konaní bolo preukázané listinnými dôkazmi ako aj vyjadreniami strán, že strany sporu uzatvorili spotrebiteľský úver a to dňa 7.3.2013, ktorou bola zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 43250050. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80% a ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu, mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1800 eur, pričom bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 60 eur. Ako vyplynulo z listinných dôkazov na čl. 12 - 16 / výpisov z bankomatky Quatro / ako aj vyjadrenia žalovaného, tento do 21.12.2013 reálne čerpal sumu 2.088,18 eur a ku dňu podania žaloby splatil sumu 770 eur. Po podaní žalovaný uhradil žalobcovi sumu 250,37 eur. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje § 53 ods. 9 a 565 OZ, pričom zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne dva úkony. Prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už platnými / dospelé splátky /, a to za predpokladu predchádzajúcej výzvy o tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky a to kumulatívne. V tomto konaní žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a neboli preto splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy, pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby bolo preukázané v tomto konaní, že písomná výzva sa dostala do dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovaného, čo v tomto konaní preukázané nebolo a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu zamietol.

Súd poukazuje ďalej na skutočnosť, že listinnými dôkazmi bolo preukázané a to najmä výpisom z bankomatky Quatro na čl. 12 - 16, že žalovaný poslednú debetnú transakciu realizoval dňa 21.12.2013 a keďže žaloba bola podaná na súde až 25.5.2017, je zrejme, že aj v prípade posúdenia veci tak, žeby mal žalobca aktívnu vecnú legitímáciu, žalobcom uplatnený nárok by bol premlčaný v celom rozsahu a to v zmysle ustanovenia § 100 Občianskeho zákonníka.

12. Podľa 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Súd nevyhovel žalobe žalobcu a zamietol ju v celom rozsahu, a preto má žalovaný ako úspešná strana v konaní nárok na náhradu trov konania v plnej výške voči žalobcovi. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.